

UNIVERSITETET I OSLO

DET ODONTOLOGISKE FAKULTET

06/1474

Til:
Statens forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep
0032 OSLO

Administrasjonen
Postboks 1142 Blindern
0317 Oslo

Kopi: Universitetet i Oslo
Dato: 13.03.07

Besøksadresse: Geitmyrsveien 69
Telefon: 22 85 22 41
Telefaks: 22 85 23 32
Web-adr.: <http://www.odont.uio.no/>

Deres ref.: 2006/1474
Vår ref.: 06/16960
Saksbehandler: Lars Olav Skare,

Høringsvar vedrørende forslag til endring av produktforskriftens § 2-6. Kvikksølv og kvikksølvforbindelser

Det vises til SFT's høringsbrev av 20.12.2007 med forslag til endring av § 2-6, Kvikksølv og kvikksølvforbindelser, i "Forskrift av 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning og bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)".

SFT ber om kommentarer til nevnte forslag. Det odontologiske fakultet, UiO, har også tidligere, i brev datert 12.06.2006, uttalt seg vedrørende dette forslaget.

Forskriftens første ledd forbyr generelt bruk av kvikksølv og stoffblandinger som inneholder kvikksølv. Dette innebærer at det på et generelt grunnlag ikke lenger vil være aktuelt å benytte amalgam som tannrestaureringsmateriale. I forskriftens syvende ledd gis det et tidsbegrenset unntak for "amalgam til tannbehandling for pasienter som må behandles under narkose eller som er allergiske mot ingredienser i plastfyllinger."

Det odontologiske fakultet ønsker å kommentere dette:

Det konstateres at miljømyndighetene vil styrke innsatsen mot kvikksølvutslipp og stanse utslippene så langt det er mulig. I "Vurdering av konsekvenser av et generelt forbud mot kvikksølv i produkter" (SFT 2006) argumenteres det også for at beveggrunnen for de endrede forskrifter er betinget av hensynet til miljøet og ikke er en vurdering av mulige helsemessige konsekvenser av det å ha amalgamfyllinger. Dette standpunkt aksepteres fullt ut. I tillegg presiserer fakultetet at i en vurderingssituasjon ved bruk av ulike tannrestaureringsmaterialer vil det alltid være en ren faglig vurdering som ligger til grunn for et spesifikt valg med fokus på det beste behandlingsresultat. I henhold til Bivirkningsgruppen vil et forbud mot amalgam som restaureringsmateriale grunnet helseskade ikke kunne begrunnes med tilgjengelige data over mulige bivirkninger.

Amalgambruken er pr i dag meget lav. De siste tilgjengelige undersøkelser antyder at amalgamfyllinger utgjør mindre enn 10 % av totalt antall tannrestaureringer (SHDir, april 2004, Holst et al 2004). Forbruksdata av kvikksølv tyder også på at etter dette er bruken av amalgam ytterligere begrenset. Tall fra Institutt for klinisk odontologi, UiO, angir at

amalgamfyllinger utgjorde ca 6 % av alle fyllinger lagt i 2004. I 2006 utgjorde amalgamfyllinger 2 % av alle tannfyllinger lagt ved klinikken. Det er derfor mest sannsynlig at bruken av amalgam per i dag utgjør mindre enn 5 % av tannrestaureringsmaterialene.

Dette må sees som et vellykket resultat av en strategi fra helsemyndighetenes side for å minske bruken av amalgam som tannrestaureringsmateriale blant annet gjennom retningslinjer fra 1991 og 2003. Videre er det kommet noen alternative restaureringsmaterialer, og i tillegg er tannlegene meget godt oppdaterte på vurdering og bruk av alternative restaureringsmaterialer. Det ansees derfor fra odontologisk hold at et forbud mot bruk av amalgam totalt sett vil ha små behandlingmessige konsekvenser for pasienter generelt i og med at bruken per i dag allerede er minimal og mest sannsynlig også vil falle ytterligere.

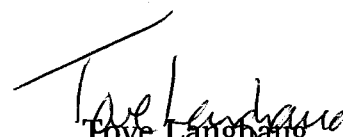
I forskriftens syvende ledd gis det et tidsbegrenset unntak frem til 31.12.2010 blant annet "...for pasienter som må behandles under narkose." Vi støtter unntaket for denne pasientgruppen men stiller oss undrende til denne tidsbegrensningen. Det er ikke indikasjoner på at utviklingen av materialer eller teknikker vil gi grunnlag for å vurdere bruk og nytte av amalgam i slike tilfeller annerledes om tre år enn det som gjøres i dag. Videre angis det et unntak for "de som er allergiske...". Dette angir en mer spesifikk diagnose og vil nok kreve en utredning. Det foreslås derfor at unntaket heter "...eller hvor bruk av plastbaserte fyllinger eller andre materialer er kontraindiserte". Dette vil åpne for en faglig vurdering ved valg av tannrestaureringsmaterialer. Hvorvidt det er behov for å tidsbegrense dette unntaket må vurderes ut fra om det etter denne tid vil foreligge andre momenter som vil påvirke et valg og det faktum at bruken av amalgam i dag er så liten.

Det foreslås videre at sjuende ledd pkt a) skal ha en kommentar med henvisning til at tannbehandlingen skal være i tråd med "Retningslinjene for bruk av tannrestaureringsmaterialer" av 2003 fra SHDir. Der heter det at amalgam ikke skal være førstevalg ved valg av tannrestaureringsmateriale. I disse retningslinjer ble også kravet til samtykke innskjerpet ved at om et annet materiale enn det anbefalte velges, så skal det innhentes samtykke som journalføres. Dette vurderes slik at disse retningslinjer ivaretar alle interesser og valg av tannrestaureringsmaterialer baseres på et faglig grunnlag hvor fokus er at befolkningen skal få en "trygg tannhelsetjeneste av god kvalitet".

På grunnlag av erfart praksis med en sterkt redusert bruk av amalgam synes bruken nå å være redusert til et minimum hvor det er de faglige vurderinger som er overveiende. De ulike forhold ved valg av forskjellige tannrestaureringsmaterialer er ivaretatt gjennom retningslinjene av 2003 med eventuelle senere endringer. Et forbud mot bruk av amalgam og en miljømessig gevinst derav må derfor veies mot den minimale bruken som er et faktum per i dag og det at materialet utgjør et behandlingstilbud i spesielle kasus og til utsatte og behandlingmessig resurskrevende pasienter.

Med vennlig hilsen

Pål Brodin
dekan

Tove Langhaug
fakultetsdirektør